

3. W przedmiocie badanych przez Sąd zarzutów drugiego i trzeciego

W wyniku oczywistego błędu w ocenie Sąd nie przyznał wartości normatywnej dokumentowi roboczemu Dyrekcji Generalnej ds. Badań Parlamentu Europejskiego pt. „Immunitet parlamentarny w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej oraz w Parlamencie Europejskim, seria prawna” i nie uwzględnił zasad tam przypomnianych, co doprowadziło do błędnej oceny art. 9 protokołu nr 7 w świetle stanu faktycznego niniejszej sprawy.

4. W przedmiocie zarzutu czwartego badanego przez Sąd

— W przedmiocie istniejącego orzecznictwa

W przeciwieństwie do tego, co stwierdził Sąd, istniało utrwalone orzecznictwo Parlamentu „polegające na odrzuceniu wniosków o uchylenie immunitetu parlamentarnego w oparciu o fakty związane z działalnością polityczną posłów”, co powinno było doprowadzić do odmiennych wniosków w sprawie uchylenia immunitetu poselskiego.

— W przedmiocie *fumus persecutionis*

Organy sądowe nie sprawują żadnej kontroli nad ewentualnym partyjnym charakterem danego stowarzyszenia, co Sąd musi wziąć pod uwagę po samym zapoznaniu się z ustawą z 29 lipca 1881 r.

Sąd mógł zweryfikować, poprzez analizę oświadczenia Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme [krajowego obserwatorium antysemityzmu, BNVCA], partyjny charakter tego stowarzyszenia, które domaga się rozwiązania Frontu Narodowego, a zatem jest politycznym przeciwnikiem Jeana-Francoisa Jalkha.

Jest to zidentyfikowany przypadek *fumus persecutionis*.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 października 2018 r. w sprawie T-29/17, RQ / Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2018 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: pełnomocnicy J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz)

Druga strona postępowania: RQ

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (siódma izba w składzie powiększonym) z dnia 24 października 2018 r. w sprawie T-29/17, w zakresie w jakim stwierdzono w nim nieważność decyzji C(2016) 1449 final Komisji z dnia 2 marca 2016 r. dotyczącej wniosku o uchylenie immunitetu RQ;
- oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności, złożonej przez drugą stronę postępowania odwoławczego do Sądu Unii Europejskiej, oraz wydanie ostatecznego orzeczenia w kwestiach, które są przedmiotem niniejszego odwołania, lub, jeżeli stan postępowania nie pozwala na wydanie przez Trybunał orzeczenia w sprawie, przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty:

1. Po pierwsze, w przeciwieństwie do Sądu, Komisja uważa, że decyzja o uchyleniu immunitetu nie stanowi aktu niekorzystnego dla skarżącego i nie może zatem być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności. Zaskarżony wyrok został zatem wydany z naruszeniem prawa w zakresie, w jakim uznano w nim skargę za dopuszczalną.
 2. Po drugie, Komisja podnosi, że w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni prawa do bycia wysłuchanym, ustanowionego w art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ wykładnia ta została oparta na błędnej wykładni i błędnym zastosowaniu art. 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy) i ogólnej zasady wzajemnego zaufania między organami Unii a organami państw członkowskich.
 3. Po trzecie, Komisja twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy kwalifikowaniu postępowania Komisji w tym przypadku uznając, że nie było ono wystarczające, aby zapewnić przestrzeganie prawa skarżącego do bycia wysłuchanym.
-